

Aan het Dagelijks Bestuur van het Veiligheidsberaad
t.a.v. dhr. drs. Th.C. de Graaf, voorzitter
Postbus 30435
2500 GK DEN HAAG

Ons kenmerk: u08-20080217
Onderwerp: ontwerpbesluit veiligheidsregio's
Contactpersoon: J.B.M. Tilman
Arnhem, 16 april 2008

Geachte heer De Graaf,

Met grote belangstelling heeft de NVBR kennisgenomen van het ontwerpbesluit veiligheidsregio's, dat Minister Ter Horst aan de NVBR, het Veiligheidsberaad en diverse andere koepelorganisaties ter consultatie heeft voorgelegd. Graag maken wij middels deze brief onze visie op dit besluit aan u kenbaar.

Om binnen het brandweerveld tot een gedegen en gedragen meningsvorming over dit besluit te komen, heeft het bestuur van de NVBR alle regionaal en lokaal commandanten om advies gevraagd. De commandanten is daarbij verzocht om in regionaal verband bijeen te komen om een gezamenlijke visie te ontwikkelen op basis van een eerste voorstel voor de mogelijke reactie van de NVBR. Het bestuur van de NVBR heeft binnen twee weken tijd van 17 van de 25 regio's een standpunt ontvangen. Op basis hiervan heeft de Adviesraad van de NVBR, waarin de lokale commandanten zijn vertegenwoordigd, aan het bestuur geadviseerd over de reactie. Dit heeft geleid tot de voorliggende reactie, die op 11 april jongstleden is vastgesteld door de Raad van Regionaal Commandanten van de NVBR.

De NVBR kiest ervoor niet op detailniveau te reageren op het ontwerpbesluit, maar te focussen op de strategische hoofdlijnen. Voor de NVBR zijn de belangrijkste onderwerpen:

- de opkomsttijden;
- de risicobeheersing ;
- het informatiemanagement.

Deze worden hieronder nader beschouwd. Op basis van deze beschouwing trekt de NVBR afsluitend een aantal algemene conclusies ten aanzien van het besluit.

De inventarisatie van reacties van de regio's heeft echter wel degelijk een aantal detailopmerkingen opgeleverd over de concrete teksten van het besluit en de nota van toelichting. Deze opmerkingen hebben wij ter informatie als bijlage bijgevoegd.

Opkomsttijden

In het ontwerpbesluit zijn de opkomsttijden van de brandweer hard neergelegd op basis van de Handleiding Brandweezorg en de Leidraad Repressieve Basisbrandweezorg. De NVBR plaatst hierbij een principiële kanttekening. De huidige informele regelgeving op dit vlak laat namelijk beleidsruimte aan het lokaal bestuur om beargumenteerd af te wijken van de normtijden. Op dit moment moet elk gemeentebestuur de opkomsttijden bekrachtigen

voor de eigen gemeente. Uit diverse jurisprudentie is gebleken dat de gemeenten ook een andere opkomsttijd mogen vaststellen, mits dit wordt onderbouwd.

De Inspectie OOV heeft recent geconstateerd dat de normtijden in 70% van de gevallen niet worden gehaald. Een belangrijke oorzaak hiervan is dat veel gemeentebesturen geen expliciet besluit hebben genomen over de toepassing van de informele regelgeving en eventuele afwijkingen hiervan. Dit sluit aan bij de eerdere conclusies van de Inspectie dat de bestuurlijke aansturing van de brandweer vaak niet op orde is. In de ogen van de NVBR is de oplossing dan ook niet gelegen in het hard vaststellen van de normtijden, maar juist in het vergroten van de regierol van het lokale bestuur door te dwingen tot een afgewogen besluit over het niveau van brandveiligheid in den brede. Een landelijk normtijdenstelsel in het besluit veiligheidsregio's kan hiervoor een goede uniforme basis bieden, maar afwijkingen hiervan moeten dan wel mogelijk zijn. Immers, bijvoorbeeld in landelijke gebieden rechtvaardigt het beperkte aantal brandweerinzetten in veel gevallen niet het bouwen van een extra brandweerkazerne om de opkomsttijden te kunnen halen.

In de visie van de NVBR moet daarom een belangrijke nuancering worden aangebracht in het normtijdenstelsel. De NVBR wil aan het bevoegd gezag (gemeente of veiligheidsregio) de mogelijkheid bieden om *beargumenteerd* af te wijken van de normtijden door het treffen van gelijkwaardige oplossingen in proactieve en/of preventieve zin. Daarmee wordt een directe link gerealiseerd tussen de risicobeheersing en de incidentbeheersing als 'communicerende vaten' binnen het begrip brandveiligheid. De NVBR vindt het belangrijk om een meer conceptuele en integrale kijk op brandveiligheid te introduceren. Hierin staat het maatschappelijk effect centraal en is de opkomsttijd, als minimale eis, niet dogmatisch. Immers, de opkomsttijd van de brandweer is slechts één aspect van brandveiligheid. In alle geldende brandbeveiligingsconcepten wordt uitgegaan van een samenhangend stelsel van proactieve/preventieve en preparatieve/repressieve maatregelen. Het doel moet zijn om het bevoegd gezag aan te zetten om bewuste afwegingen te maken tussen deze verschillende soorten maatregelen. Het niet halen van de normtijden kan namelijk – professioneel onderbouwd – worden opgevangen met gelijkwaardige oplossingen in het kader van bouwen, installaties en organisaties, zodat de ontdekkingstijd wordt verkort, het brandverloop kan worden vertraagd en/of aanwezige personen tijdig kunnen worden gered. Te denken valt aan het realiseren van rookmelders, sprinklers, brandmeldinstallaties, brandvertragende maatregelen, eisen aan de interne organisatie van een inrichting (BHV, bedrijfsbrandweer) maar ook aan duidelijke risicocommunicatie.

Helaas is deze suggestie niet overgenomen in het ontwerpbesluit. Gevolg is dat geen kwaliteitsslag wordt gemaakt in de brandveiligheid in den brede. Door de mogelijkheid van 'beargumenteerd afwijken' uit te sluiten worden de gemeenten niet geprikkeld om slimme oplossingen te zoeken om de brandveiligheid te verhogen. De druk wordt eenzijdig gelegd op de opkomsttijden van de brandweer. Het terugdringen van het huidige aantal overschrijdingen middels uitsluitend repressieve maatregelen, zal exorbitant hoge kosten met zich meebrengen die niet in verhouding staan tot de maatschappelijke meerwaarde.

Overigens is de 5 minutennorm voor cellen volgens de NVBR totaal betekenisloos. De opkomsttijd zegt namelijk bij cellen niks over het mogelijke succes van een redding, omdat de brandweer geen gemakkelijke toegang kan krijgen tot een gevangenis. Door de opkomsttijd op 5 minuten te zetten valse verwachtingen gewekt. De brandweer is niet bereid eenzijdig de verantwoordelijkheid op zich te nemen voor de brandveiligheid van cellen.

Tot slot hebben wij zorgen over de juridische aansprakelijkheid van de veiligheidsregio/gemeenten bij het niet halen van de normtijden als deze zonder afwijkingsmogelijkheid worden vastgelegd.

Risicobeheersing

Het ontwerpbesluit biedt verder onvoldoende aanknopingspunten voor een kwaliteitsverbetering in de risicobeheersing. De nadruk wordt eenzijdig gelegd op repressieve brandweezorg. Hierdoor lijkt een 'knip' te worden gemaakt in de veiligheidsketen. Dit wordt versterkt door ontwikkelingen binnen het beleidsdomein van VROM (Gebruiksbesluit, Wabo) die in toenemende mate leiden tot het ontvlechten van brandpreventieve taken uit de brandweer. De NVBR benadrukt het belang van proactieve/ preventieve en repressieve maatregelen als 'communicerende vaten'. De NVBR vindt dan ook dat in overleg met VROM duidelijke kwaliteitseisen moeten worden gesteld aan de proactie binnen de veiligheidsregio en aan het preventieve instrumentarium van de gemeenten. Een blijvende link tussen risicobeheersing en de repressieve brandweertaken is daarbij een 'must'.

Een bepalend onderwerp daarbij is de ontsluiting van de informatie uit de risicobeheersing voor de preparatie en repressie. De informatie die beschikbaar is in het kader van de basisregistraties en diverse vergunningstelsels, zal terecht moeten komen in de planvorming voor de repressie en goed ontsloten moeten worden voor de operationele eenheden.

In het wetsvoorstel wordt terecht een nadrukkelijk verband gelegd tussen het risicoprofiel van de veiligheidsregio en het te voeren beleid. In het besluit zijn echter geen bepalingen over het risicoprofiel opgenomen. Voor de sector is het van groot belang dat elke regio op vergelijkbare wijze tot een risicoprofiel komt. Daarom vinden wij het noodzakelijk dat in het besluit landelijk uniforme kwaliteitseisen worden gesteld aan het risicoprofiel, of dat BZK ten minste een landelijke systematiek vaststelt. Dit belang wordt onderstreept door het verband tussen risicosetting en de rijksbijdrage aan de veiligheidsregio's. De NVBR is van mening dat de huidige parameters van de financiële verdeelsystematiek nog eens goed onder de loep moeten worden genomen. Een nadrukkelijke link met het risicoprofiel doet meer recht aan de verschillen in risicosetting.

Informatiemanagement

De eisen in het besluit aan het informatiemanagement zijn ontleend aan de basisvereisten crisismanagement. In het veld zijn de meningen over deze basisvereisten verdeeld. BZK heeft door COT/AEF in een aantal regio's een haalbaarheidsonderzoek naar de basisvereisten laten uitvoeren. De NVBR hecht er belang aan dat ten aanzien van de gedetailleerde beschrijving van het totaalbeeld, zoals opgenomen artikel 2.4.1, tweede lid, van het ontwerpbesluit, uit dit onderzoek is geconcludeerd: "Kanttekening hierbij is dat de norm volgens respondenten te ver gaat in het voorschrijven van de werkwijze. Met name de indeling van het totaalbeeld wensen respondenten zelf te kunnen bepalen, afhankelijk van de situatie."

De voorgestelde eisen geven tot op zeer gedetailleerd niveau een weergave van een ideaaltypisch informatiemanagementproces. Dit proces is nog in geen enkele regio op deze manier ingevoerd en de implementatie ervan zal dan ook veel kosten met zich meebrengen. Het is bovendien nog maar de vraag of dit proces op deze manier moet worden ingevoerd. Het doet namelijk geen recht aan het feit dat (zeker in de beginfase van een incident) de hulpverlening en besluitvorming bij crises vaak chaotisch verloopt en bovenal *snelheid* vraagt. Door een van bovenaf opgelegde bureaucratische werkwijze dreigt een indekcultuur te ontstaan waarin het vullen van informatiecategorieën belangrijker is dan het daadwerkelijk goed bestrijden van een incident.

Er kan veel meer worden bereikt als wordt geïnvesteerd in de veerkracht en bekwaamheid (opleiden en oefenen) van het personeel om adequaat problemen op te lossen, dan wanneer verplichte procedures worden voorgeschreven die leiden tot bureaucratisch handelen en een afrekencultuur. Het is dan ook van groot belang om duidelijke kwaliteitseisen te stellen aan het personeel van de veiligheidsregio. De NVBR begrijpt dat

BZK ervoor heeft gekozen de bepalingen omtrent de kwaliteit van het personeel in een separate AMvB te regelen. Aanleiding daartoe is dat dit separate besluit reeds lange tijd in voorbereiding is en momenteel ter consultatie bij de vakbonden voorligt. Voor de NVBR staat echter buiten kijf dat zeker duidelijke eisen moeten worden gesteld aan de kwaliteit van het personeel. Een besluit met kwaliteitseisen aan het personeel moet er dus zeker komen. De kwaliteit van de rampenbestrijding en hulpverlening is immers bovenal daarvan afhankelijk.

Gegeven de genoemde bezwaren, raadt de NVBR af om op deze gedetailleerde manier eisen te stellen aan het informatiemanagement. Toch is het wel degelijk van belang om op enige wijze kwaliteitseisen aan het informatiemanagement te stellen, omdat het een vitaal proces is binnen de crisisbeheersing en rampenbestrijding. Het voorstel is om eisen te stellen die de randvoorwaarden creëren voor kwalitatief hoogwaardig informatiemanagement, zonder dat de concrete operationele werkwijze tot op detail in keiharde regelgeving wordt vastgelegd. Daarbij wordt gedacht aan randvoorwaarden in materiële zin (informatiemanagementsysteem) en in personele zin (kwaliteit van informatiefunctionarissen). De NVBR heeft reeds eerder suggesties gedaan aan BZK voor mogelijke concrete eisen hieraan. Aandachtspunt is dat ook dit voorgestelde alternatief het huidige kwaliteitsniveau van de veiligheidsregio's te boven gaan. Het ambitieniveau van de Minister ten aanzien van het informatiemanagement brengt derhalve hoe dan ook een kostenstijging met zich mee.

De NVBR ziet verder weinig in de voorgestelde tijdsnormen van 10 minuten voor het delen van urgente informatie en 20 minuten voor essentiële informatie. Ten eerste is het onderscheid tussen beide categorieën informatie onduidelijk. Ten tweede is onbekend of deze tijdsnormen wel haalbaar en effectief zijn. Omdat het beschreven proces van informatiemanagement tot op heden nog nergens is ingevoerd, kan niet met zekerheid worden gezegd welke tijdsnormen realistisch zijn. Als het stellen van tijdsnormen ten aanzien van deze onderdelen van informatiemanagement al wenselijk is, dan zouden wij dat niet eerder willen doen, dan nadat op basis van wetenschappelijk onderzoek een onderbouwing van de tijdsnormen mogelijk is en de regio's de eerste ervaringen hebben opgedaan met het beschreven proces.

Conclusies NVBR

De NVBR kan zich goed vinden in het streven van de Minister om vanuit het perspectief van de burger de minimale prestaties van de veiligheidsregio en de brandweer landelijk uniform te normeren. De NVBR is het echter op onderdelen niet eens met de wijze waarop normen worden gesteld. Met de normen voor de basisbrandweezorg en het informatiemanagement worden de mogelijkheden voor innovatie en veerkracht feitelijk meer ingeperkt dan gestimuleerd. Bij deze onderdelen wordt onvoldoende beleidsruimte gelaten voor een regiospecifieke invulling op basis van verschillen in risicoprofiel. De veiligheidsregio en gemeentebesturen worden hierdoor niet gestimuleerd om de regie te nemen en duidelijke afwegingen te maken ten aanzien van het te bieden zorgniveau.

Kwaliteitszorg ontbreekt

De NVBR is het verder van harte eens met de wens van de Minister om een kwaliteitsslag te maken binnen de rampenbestrijding & crisisbeheersing en de brandweer. Het besluit veiligheidsregio's is hierbij voor de Minister vanuit haar systeemverantwoordelijkheid een belangrijk instrument, maar overigens niet het enige. Het besluit past binnen het bredere perspectief van de NVBR-visie op kwaliteitsmanagement. De primaire (wettelijke) verantwoordelijkheid voor de kwaliteit van de veiligheidsregio ligt bij het (verlengd) lokale bestuur. Aan deze staat ook het instrument van zelfregulering ter beschikking. Door landelijke branchenormeringen wordt al jaren lang voor diverse onderwerpen aan een uniform kwaliteitsniveau gewerkt. Binnen het project 'Cicero' zal de kwaliteitszorg verder worden doorontwikkeld.

De NVBR vindt dat eisen aan de kwaliteitszorg een centralere plek hadden moeten innemen in het besluit. De NVBR mist in het huidige ontwerpbesluit zelfs minimale randvoorwaardelijke eisen aan de kwaliteitszorg, die van de regio's een lerende organisatie maken en stimuleren tot innovatie. De mogelijkheid voor het stellen van dergelijke eisen zijn er echter wel degelijk, te weten in artikel 21, tweede lid van het wetsvoorstel veiligheidsregio's. Op detailniveau eisen stellen is (in dit stadium) niet noodzakelijk, maar ten minste een duidelijk verband tussen het kwaliteitszorgsysteem van de veiligheidsregio en dat van de gemeentelijke brandweerkorpsen is onontbeerlijk voor de kwaliteitsverbetering van de brandweer.

Het besluit heeft grote financiële gevolgen

Gevolg van de strakke, uniforme normkaders is een forse financiële opgave voor de gemeenten. Deze worden vooral veroorzaakt door het ontbreken van een afwijkingsmogelijkheid voor de opkomsttijden en door de introductie van een nieuwe werkwijze voor het informatiemanagement waarmee nog slechts marginaal ervaring is opgedaan. Bovendien zal ook de invoering van de normen voor de Ongevalsebestrijding Gevaarlijke Stoffen voor diverse regio's extra kosten met zich meebrengen. Het ontbreekt echter aan een financiële onderbouwing van het besluit. Hoewel een verhoging van de rijksbijdrage in het vooruitzicht is gesteld, is onduidelijk hoe deze zich verhoudt tot de financiële gevolgen van het besluit veiligheidsregio's. De convenanten die de Minister met diverse regio's heeft gesloten, zullen hiervoor geen soelaas bieden, aangezien de hiermee gemoeide gelden bovenal nodig zijn voor de regionalisering van de brandweer.

De veiligheidsketen wordt gebroken

De kwaliteit van de brandweezorg wordt in dit ontwerpbesluit uitsluitend gezocht in de repressieve prestaties van de brandweer. Door het ontbreken van een ruimte voor het lokale bestuur om een brede afweging te maken tussen preventieve en repressieve brandveiligheid wordt een harde 'knip' gemaakt in de veiligheidsketen. Dit staat innovatieve oplossingen voor de brandveiligheid in de weg en zal hoge kosten met zich meebrengen voor de organisatie van de repressieve brandweezorg.

De sector wordt geconfronteerd met een onmogelijke veranderopgave

Tot slot is een grote zorg van de NVBR de veelheid aan beleid die op het veld afkomt. De Minister wil heel veel tegelijkertijd verbeteren en het is de vraag of de sector dat redelijkerwijs kan verwerken. Nieuw loopbaanbeleid in het Besluit kwaliteit brandweerpersoneel, de gevolgen van de Arbeidstijdenwet, de regionalisering van de brandweer, de samenwerking in de veiligheidsregio, de strategie Nationale Veiligheid, de nieuwe netcentrische werkwijze voor het informatiemanagement, het multidisciplinaire knoppenmodel. Daarnaast heeft de brandweer te maken met ontwikkelingen in de bouwregelgeving (Gebruiksbesluit, Wet algemene bepalingen omgevingsrecht). Het is nog maar een greep uit alle vraagstukken waarmee de sector wordt geconfronteerd. De landelijke regie op al deze ontwikkelingen is in onze ogen te beperkt. Er worden geen prioriteiten gesteld en de samenhang tussen projecten ontbreekt nogal eens. De NVBR vreest dat aan het eind van deze beleidsperiode moet worden geconstateerd dat de regio's zijn "overvraagd". Over de fasering van de invoering van het voorliggende ontwerpbesluit moet daarom goed worden nagedacht.

Wij hopen u met onze reactie van dienst te zijn geweest. Desgewenst zij wij van harte bereid om onze reactie nader aan u toe te lichten.

Hoogachtend,

Mw. C. van de Wiel
Voorzitter

Bijlage: artikelsgewijze opmerkingen

Artikel 1.1 Begripsomschrijvingen

Het begrip opkomsttijd (hoofdstuk 3, paragraaf 2) wordt wel toegelicht in de nota van toelichting, maar niet in het besluit zelf gedefinieerd. Een duidelijke definitie is noodzakelijk om interpretatieverschillen te voorkomen. De definitie van opkomsttijd is in onze ogen “de tijd tussen de aanname van een melding door de meldkamer en de aankomst (van de brandweer) ter plaatse”. Deze opkomsttijd bestaat uit verwerkingstijd van de meldkamer, uitruktijd en aanrijtijd van kazerne naar de incidentlocatie.

Artikel 2.1.1 Hoofdstructuur rampenbestrijding en crisisbeheersing

In de toelichting bij onderdeel c staat dat in het geval van meerdere COPI's bij een ramp of crisis het een mogelijkheid is om één COPI de coördinatie over de andere COPI's te laten verzorgen. Dit zal niet aan de orde zijn, omdat de coördinatie over het geheel van COPI's (coördinatiecellen) een verantwoordelijkheid is van het bovenliggende coördinatie niveau: het ROT. Binnen het project Referentiekader Regionaal Crisisplan (multidisciplinair knoppenmodel) wordt dit momenteel nader uitgewerkt. Daarnaast zal in de toekomst een netcentrische informatievoorziening de operationele afstemming vergemakkelijken.

Artikel 2.1.2 COPI

De beschreven samenstelling van het COPI is in het landelijke Referentiekader GRIP benoemd als een *kernbezetting*. Afhankelijk van de aard van het incident kunnen ook andere functionarissen aan het COPI worden toegevoegd van bijvoorbeeld Rijkswaterstaat, de waterschappen of private partners. Bovendien hebben sommige regio's ervoor gekozen standaard ook een vertegenwoordiger van de gemeentelijke kolom in het COPI op te nemen. Het voorstel is derhalve om op te nemen dat “een commando plaats incident [...] *in ieder geval* bestaat uit [...]”.

Artikel 2.1.3 Bevolkingszorg

De gemeentelijke processen worden in het besluit opgedragen aan het “team bevolkingszorg”. Deze term is nieuw voor de sector. De term lijkt rekening te houden met de recente ontwikkelingen binnen het project Referentiekader Regionaal Crisisplan (multidisciplinair knoppenmodel), maar de uitwerking in het besluit en de toelichting sluit niet naadloos bij deze ontwikkelingen aan. Zo is in de toelichting beschreven dat het team bevolkingszorg op hetzelfde niveau staat als het COPI en wordt aangestuurd door het ROT. Echter, ook bij incidenten van niveau GRIP 1, waarbij alleen een COPI functioneert en geen ROT, kan het zijn dat gemeentelijke processen moeten worden opgestart. Dat is ook de reden dat sommige regio's een gemeentelijke vertegenwoordiger toevoegen aan het COPI (zie opmerkingen bij artikel 2.1.2).

In het tweede lid worden zes taken van het team bevolkingszorg benoemd. In de toelichting staat dat deze zijn ontleend aan het Handboek Voorbereiding Rampenbestrijding. Dat is maar ten dele waar, omdat in dit handboek nog drie andere gemeentelijke processen worden beschreven: uitvaartverzorging, milieuzorg en voorzien in primaire levensbehoeften. Impliceert het besluit dat deze processen geen gemeentelijke verantwoordelijkheid meer zijn? Zo ja, is deze keuze gebaseerd op de ontwikkelingen binnen het project Referentiekader Regionaal Crisisplan en wordt deze keuze door alle gemeente onderschreven?

Daarnaast moet worden opgemerkt dat het een gemiste kans is, dat het gemeenten vrij wordt gelaten om het team bevolkingszorg regionaal of gemeentelijk in te richten. De ervaring leert dat gemeenten zelfstandig onvoldoende ‘de broek’ kunnen ophouden. Gemeenten werken daarom samen, maar die samenwerking is niet altijd even vanzelfsprekend. Het Besluit Veiligheidsregio's zou hieraan een nadrukkelijke impuls kunnen geven.

Artikel 2.1.5 gemeentelijk beleidsteam

Vergelijkbaar met de opmerking bij artikel 2.1.2 zou het beleidsteam “*in ieder geval*” moeten bestaan uit de genoemde functionarissen. Ook hier betreft het een *kernbezetting*.

De term leidinggevend is ongelukkig gekozen. De rol die de vertegenwoordigers van de diensten hier vervullen is die van "adviseur" van de burgemeester. Dit zou dan ook een betere term zijn in dit artikel. De adviseurs van de burgemeester hebben immers geen directe operationele gezagsrelatie ten opzichte van de secties van 'hun kolom' binnen het ROT. Sturing door het bevoegd gezag (burgemeester) vindt namelijk plaats via de Regionaal Operationeel Leider.

Artikel 2.2.3 grootschalige alarmering

In dit artikel is bepaald dat de meldkamer binnen 2 minuten moet kunnen aanvangen met een grootschalige alarmering. Het alarmeren van noodzakelijk geachte veldeenheden (opschaling in aantallen en specialismen) dient echter voorrang te hebben op het alarmeren van de hoofdstructuur. De hoofdstructuur kan immers pas functioneren als er ter zake kundige eenheden in voldoende aantallen beschikbaar zijn. Wij willen ervoor waken dat dit artikel ertoe leidt dat in de alarmering de verkeerde prioriteiten worden gesteld.

Artikel 2.2.4 advies/bereikbaarheid/afronding alarmering

De formulering van dit artikel is niet erg precies. Naar onze beleving is onduidelijk beschreven wat nu precies beoogd wordt (resultaat). Gaat het om het advies, de bereikbaarheid of het afgerond hebben van de alarmering? In het eerste geval is het de vraag wat het artikel om het lijf heeft. Op basis van uitsluitend alarmeringsinformatie kan onmogelijk een goed advies worden gegeven. Onze interpretatie is dan ook dat met het artikel vooral wordt beoogd dat de functionarissen binnen 5 minuten *bereikbaar* zijn om nadere informatie te ontvangen en op basis hiervan opdrachten te geven. Dit is echter weer iets compleet anders dan dat de alarmering door de meldkamer binnen 5 minuten moet zijn afgerond, hetgeen in de toelichting wordt aangeduid als doelstelling. Immers, zodra de meldkamer de klaar is met de alarmering, geldt voor de gealarmeerde functionarissen nog een responstijd (ontvangen en bevestigen melding). Aangezien niet iedereen tegelijkertijd wordt gealarmeerd, kan niet voor iedereen gelden dat ze bereikbaar zijn “binnen vijf minuten nadat is begonnen met de alarmering”. Dit moet zijn “binnen vijf minuten nadat deze gealarmeerd zijn”. Dit is veel logischer, omdat ook gaande een incident (ver ná de initiële grootschalige alarmering) nog extra functionarissen kunnen worden gealarmeerd.

Artikel 2.3.1, sub a opkomsttijd COPI

In dit artikel is onder andere geregeld dat het COPI binnen 30 minuten begint met de uitvoering van haar taken. Hierbij wordt aangetekend dat de eerste taak van de leden van het COPI is om informatie te verzamelen middels een verkenning van het terrein en om monodisciplinair afspraken te maken met degene die tot dan toe de leiding heeft gehad (bevelvoerder, eerste ambulance, eerst aanwezige politiefunctionaris) over de overdracht van de coördinatie. Afstemming tussen COPI-leden vindt in dit stadium veelal bilateraal plaats en nog niet in de vorm van een plenaire vergadering in een commandovoertuig. Het is goed dat met deze norm de opkomsttijd van de COPI-leden gelijk wordt getrokken, maar het gevolg mag niet zijn dat de operationele inzetprocedures (verkenning, overdracht van taken) van de COPI-leden worden aangetast doordat het artikel zodanig wordt geïnterpreteerd dat het COPI ook binnen 30 minuten *plenair* moet vergaderen. De keuze voor het eerste moment van plenair vergaderen moet worden overgelaten aan de professionele inschatting van de COPI-leden zelf. In sommige gevallen zal namelijk voorrang moeten worden gegeven aan de monodisciplinaire commandovoering en de contacten met de overige COPI-leden in de beginfase moeten worden beperkt tot portfoonverkeer en bilaterale overleggen. Het is dus belangrijk dat dit artikel wordt opgevat als de opkomsttijd voor de COPI-leden. Daarbij wordt nog aangetekend dat de opkomsttijd van het commandovoertuig niet per se gelijk hieraan hoeft te zijn.

Artikel 2.3.1, sub e opkomsttijd team bevolkingszorg

In dit artikel wordt voor de opkomsttijd voor het team bevolkingszorg (uitgezonderd de voorlichter) vastgesteld op 90 minuten. Het is echter de vraag of het team bevolkingszorg altijd in volledige samenstelling moet opkomen. Niet elk proces binnen de bevolkingszorg zal bij elk incident aan de orde zijn. Het artikel laat echter geen ruimte voor differentiatie en stelt de facto dat bij alarmering altijd het gehele team bevolkingszorg moet opkomen.

Artikel 2.4.1 en 2.4.2 informatiemanagement

Zoals in de algemene reactie aangegeven, heeft de NVBR een aantal fundamentele bezwaren ten aanzien van deze artikelen.

Artikel 3.1.4 ondersteuningseenheid voor redden en blussen op hoogte

Dit artikel gaat over een ondersteuningseenheid voor het redden en blussen op hoogte. In lid 2 staat dat deze eenheid belast is met a. het redden van mensen en dieren op hoogte en b. ondersteuning van basisbrandweereenheden bij het blussen op hoogte. Geen aandacht wordt besteed aan het verlenen van hulp op hoogte en het veilig verrichten van werkzaamheden door hulpverleners op hoogte (in het kader van Arboreggeving).

Artikel 3.2.1 opkomsttijden brandweer

Ten aanzien van de opkomsttijden heeft de NVBR in de algemene reactie een aantal opmerkingen gemaakt. Ter aanvulling hierop moet worden opgemerkt dat bij de opkomsttijden onterecht geen onderscheid wordt gemaakt tussen 'prio 1' en 'prio 2' uitrukken. De brandweer mag alleen bij prio 1 optische en akoestische signalen voeren. Bij prio 2 uitrukken (kat in de boom, leegpompen kelder etc.) kan en hoeft geen opkomsttijd te worden gegarandeerd. Als de opkomsttijden echter ook bij dergelijke inzetten worden gehanteerd en gemeten, ontstaat een volstrekt vertekend beeld van het aantal overschrijdingen.

Artikel 4.1.1 AGS

In artikel 4.1.1 is vastgelegd dat elke regio moet beschikken over een Adviseur Gevaarlijke Stoffen. In artikel 4.2.2. wordt de opkomsttijd van deze AGS vastgesteld op 30 of 60 minuten afhankelijk van het risicoprofiel. In de Leidraad OGS wordt echter nadrukkelijk uitgegaan van de mogelijkheid dat regio's de AGS-functie *interregionaal* invullen. Uit onderzoek van de Inspectie OOV is gebleken dat dit nadrukkelijk een optie is waarmee veel verbeteringen kunnen worden gerealiseerd. De NVBR stelt daarom voor om artikel 4.1.1 zodanig te wijzigen dat de regio's over een AGS moeten *kunnen* beschikken (binnen de normtijden uit artikel 4.2.2).

Artikel 4.1.3 eenheid OGS

Onder lid 2 sub c wordt als taak van de OGS-eenheid genoemd het ontsmetten van hulpverleners en burgers. Het betreft alleen *kleinschalige* ontsmetting (tot 10 personen). Voor grootschalige ontsmetting zijn de NBC-steunpuntregio's ingesteld (artikel 4.1.6).

Artikel 4.2.2 opkomsttijden OGS

In het tweede lid wordt bepaald dat de Adviseur Gevaarlijke Stoffen afhankelijk van het regionaal vastgestelde risicoprofiel binnen 30 of 60 minuten na alarmering begint met de uitvoering van zijn taken *op de plaats van het incident*. De AGS zal echter niet altijd werkzaam zijn op de plaats incident. In veel gevallen zal de AGS alleen op afstand adviseren.

Artikel 6.2.1 rampbestrijdingsplannen

Dit artikel is niet goed geformuleerd. Het woord "ziet" is niet op zijn plaats. Dit moet zijn "heeft betrekking op".

Artikel 7.3 eisen aan de bedrijfsbrandweer

In het eindadvies ter verbetering van het Besluit Bedrijfsbrandweren is het advies opgenomen een verwijzing te maken naar het Veiligheidsbeheerssysteem (VBS) zoals dit in het BRZO is opgenomen¹. Tijdens een bijeenkomst bij het NIFV op 5 maart jl. werd door BZK meegedeeld dat dit advies, na overleg met SZW en VROM, en zonder overleg met de Begeleidingscommissie Herziening BBW is komen te vervallen. Het is echter voor de brandweer niet alleen inhoudelijk maar vooral ook strategisch van belang dat deze verwijzing weer in het Besluit wordt opgenomen. Met deze verwijzing wordt namelijk een wettelijke betrokkenheid van de brandweer bij het VBS gerealiseerd waardoor de brandweer in het kader van het BRZO een fundamentele taak krijgt bij het beoordelen (en eventueel handhaven) van het VBS. Wij stellen dan ook voor om bij lid 5 het volgende punt als g. toe te voegen: "De wijze waarop toezicht, inspectie en onderhoud van de hierboven voorgeschreven middelen is geborgd in een Veiligheidsbeheerssysteem (VBS) zoals beschreven in art 5 lid 3 van het BRZO 1999."

Artikel 8.1 rijksbijdrage

Hierin staat dat de financiële informatie voor 1 juli voorafgaande aan het begrotingsjaar bekend gemaakt zal worden door BZK. Regio's zijn echter verplicht om op grond van de Wet Gemeenschappelijke Regelingen de begroting van enig jaar vóór 1 juli voorafgaande aan het begrotingsjaar bij de Provincie in te dienen. Om een zo juist mogelijk financieel beeld te hebben zou de informatiedatum van BZK van 1 juli moeten worden vervroegd naar 1 april.

¹ Eindadvies Fase 2, Adviezen ter verbetering van het Besluit Bedrijfsbrandweren, Ministerie van BZK, september 2007, blz.45.